

[Himmelstrup.]

at han ikke vil have Brug for disse Penge. Det vil jeg jo ikke sige, for en Finansminister har altid Brug for Penge, navnlig en socialdemokratisk Finansminister. Men det er et Spørgsmaal, om Finansministeren ikke alligevel kunde undvære nogle af dem. Det er muligt, at der er ekstraordinære Udgifter, der skal dækkes, og at de paagældende Indtægter kan blive anvendt dertil, men jeg mener, at den meget betydelige Vækst i visse Indtægter medfører, at Finansministeren burde kunne undvære nogle af de Penge i Aar, saa meget mere som vi atter i Aar tilbyder i hvert Fald delvis Dækning for denne Benzin-Femøre paa Omraader, hvor vi ogsaa tidligere har gjort de samme Tilbud. Det forekommer mig, at den højtærede Finansminister i hvert Tilfælde skulde optage en Forhandling med os om det, men det ønsker han altsaa ikke, han bryder sig overhovedet ikke om vor Medvirken hertil.

Det forholder sig ikke rigtigt, naar den højtærede Finansminister siger, han har 10 Mill. Kr. i den midlertidige Toldlov af 15. Oktober 1932. Forholdet er det, at disse Satsler, som denne Toldlov omfatter, gav mere i 1931, altsaa forud for deres Forhøjelse, end de gør i Dag, og hvis den højtærede Finansminister derfor vil lempe en ganske lille Smule paa Importen, saaledes at den forøges, vil han med Lethed faa de Penge ind, naar selve Satsernes Forhøjelse falder bort.

Den højtærede Finansminister henviste for øvrigt til, at nu kunde der ikke ske noget, for nu sad der en Kommission, og det var umuligt at gennemføre nye Ting, saa længe denne Kommission sad, nu skulde hele Skattespørgsmaalet løses i sin Sammenhæng. Man maatte faa det Indtryk, at der overhovedet ikke kunde gennemføres nye Skatter her i Danmark, saa længe denne Kommission sad, alt maatte forblive ved det gamle. Det var dog en Betragtning, som man ikke lod sig bestemme af i Fjor; der blev dog gennemført meget betydelige nye Skatter i Fjor, alle de Skatter, der staar i Forbindelse med Udligningsloven. Det kunde man gøre ganske uden Hensyn til, at der sad en Skattekommission, som skulde tage hele dette Spørgsmaal op til Behandling. Men den højtærede Finansminister afviser altsaa en Forhandling, og det maa han naturligvis selv om. Den højtærede Finansminister er jo i Stand til at gennemføre Lovforslagene nøjagtigt i den Form, han ønsker.

Til det ærede Medlem Hr. Rager skal jeg kun sige, at det forholder sig ikke rigtigt, naar det ærede Medlem vil forsøge at konstatere en Modsætning mellem vor Opfattelse med Hensyn til Benzin-Femørens Overførelse til Kommunerne i Aar og saa tidligere Aar, saaledes at denne Overførelse ikke skulde have været saglig begrundet tidligere. Jeg har kun villet udtale, at den økonomiske Begrundelse for at overføre den er i hvert Tilfælde lige saa stor i Aar som i Fjor, maaske større. Dertil kommer, at vi har tilbudt at forhandle om delvis Dækning, og det Tilbud vedstaar vi.

Men nu vil altsaa Sagen blive henvist til et Udvalg, og der kan vi jo saa se, hvad der kan komme ud af den. Jeg forstaar den højtærede Finansminister og den ærede socialdemokratiske Ordfører saaledes, at der i Aar overhovedet ikke er nogen Mulighed for at gennemføre nogen Ændring med Hensyn til disse to Love, og dette bestyrker mig yderligere i den Opfattelse, at hele den Agitation, som man i tidligere Aar fra socialdemokratisk og radikal Side har ført for dette Kompleks af Love med Henvisning til Nødvendigheden af at tage Lovene netop i denne Form, under Hensyn til den konservative Støtte, man skulde have, ligesom saa meget andet af det, de ærede Regeringspartier tidligere har sagt paa forskellige Omraader, kun har været Mundsvejr, som i Virkeligheden slet ingenting betyder. Nu, da de to Partier kan gøre, som det passer dem, optræder de paa nøjagtig samme Maade som tidligere.

Rager: Jeg ønsker kun at gøre en ganske enkelt Bemærkning til det, som det ærede Medlem Hr. Gregersen sagde, fordi den Bemærkning, jeg kan gøre, paa saa udmærket Vis illustrerer den Maade, det ærede Medlem Hr. Gregersen i det hele taget talte paa. Det ærede Medlem var nemlig saa uforsigtig i sin Tale at nævne nogle Tal. Det ærede Medlem talte om, hvad nu disse Skatter vilde indbringe i det Tidsrum, for hvilket Lovene forlænges. Han gjorde det under den Form, at han sagde, det var en dyr Kommission, thi den vilde komme til at koste Skatteyderne 150 Mill. Kr. Det er det, der er saa karakteristisk for hele den Tale, det ærede Medlem holdt, og derfor skal det ærede Medlem holdes fast ved de 150 Mill. Kr. Forholdet er nemlig det, at det ærede Medlem i Forvejen havde oplyst, at disse Skatter indbringer 70 Mill. Kr. om Aaret. Lovene forlænges nu for $1\frac{1}{2}$ Aar, og $1\frac{1}{2}$ Gang 70 er 105 Mill. Kr. — jeg tager det ærede Medlems eget Tal, 70